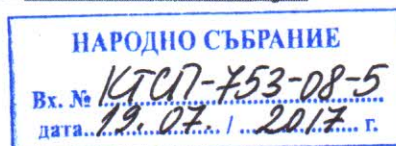

Изх. № 02-00-14/19.07.2017 г.

ДО

Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКА ПОЛИТИКА
КЪМ 44 –ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИТЕ ВЪПРОСИ
КЪМ 44 –ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Относно: Проект на ЗИД на Кодекса на труда, № 754-01-40 внесен от н. п. Диана Йорданова и група народни представители

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Българската стопанска камара изразява следното становище по проект на ЗИД на Кодекса на труда, № 754-01-40:

I. Измененията и допълненията на Кодекса на труда по §1 от предложенията, с които се регламентира срок за изплащане на дължими обезщетения, свързани с трудовото правоотношение могат да бъдат подкрепени, но следва да се отчете, че задълженията за плащане от страна на работодателя, начисляването на законната лихва произтича и от действащото свързано законодателство.

II. Не подкрепяме текста на § 2 и § 3 с който се увеличават контролните правомощия на ГИТ за случаи на забавени и неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения при прекратено трудово правоотношение.

При осъществяване на контролната дейност по спазване на трудовото законодателство, контролните органи на ИА „ Главна инспекция по труда“ (ГИТ) могат да дават задължителни предписания за предотвратяване и преустановяване на нарушения на трудовото законодателство свързано с изпълнение на права и задължения на работодателя или длъжностни лица по трудовото правоотношение. ГИТ има законови правомощия да следи само изпълнението и съответствието с изискванията на трудовото законодателство. В същото време дължимите обезщетения и неизплатени възнаграждения по Кодекса на труда след прекратяване на трудовото правоотношение

попадат в сферата на гражданските правоотношения и определянето на техния размер и дължимост са в изключителната компетентност на съда.

III. БСК принципно подкрепя предложението в § 4 за изменение на чл. 412а от КТ отчитайки необходимостта от конкретизация на обхвата на отговорността на неперсонифицираните дружества по ЗЗД за нарушения на трудовото законодателство.

IV. Не подкрепяме текста на § 5 от ПЗР за създаване на нова т. 8 в чл. 417 на Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

С допълнението се разширяват основанията за издаване на заповед за изпълнение, когато вземането, се основава на влезли в сила предписания на органи на ГИТ за изплащане на забавени повече от два месеца парични задължения по трудови правоотношения.

Текстът не гарантира безспорност на вземането, неговия размер и изискуемост, доколкото предписанията на ГИТ не са документи по силата на които възникват парични задължения по трудови правоотношения. Производството по чл. 417 ГПК изисква от работника да се снабди от работодателя с издаденото предписание на ГИТ, което затруднява и може да осуети възможностите за използване на тази процедура.

Правото на работниците да поискат издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист е уредено в чл. 410 от ГПК. Според ал.1 т. 1 на чл. 410, заявителят може да поиска издаване на заповед за изпълнение, за вземания за парични суми, когато искът е подсъден на районния съд. Съгласно чл. 103 във връзка с чл. 104 т. 4 от ГПК, на районния съд са подсъдни всички трудови спорове, включително тези за изплащане на трудови възнаграждения, независимо от техния размер. Чл. 410 ал. 1 т. 1 от ГПК не поставя специални изисквания, свързани с доказване на претенцията в хода на заповедното производство. По този начин чл. 410 напълно осигурява правото на работниците и служителите да използват издаването на заповед за изпълнение като ефективно средство за съдебна защита на своите интереси.

V. По пар. 6 от ПЗР - изменения в Търговския закон (ТЗ)

1. Не подкрепяме предложението за създаване на нова ал. 8 към чл. 141 от ТЗ.

Предлаганото допълнение овластява съдружниците, респ. едноличния собственик на капитала да приемат волеизявления отправени към дружеството, както и да подават искане за обявяване на дружеството в несъстоятелност, когато няма вписан управител в продължение на повече от един месец.

Считаме, че с текста неоправдано се смесват институтите на членство (участие) в търговско дружество, с тези на управлението и представителството.

Правилата за връчване на съобщения и призовки (Глава шеста на ГПК), предвиждат многообразни начини и не изискват непосредственото участие на управителя. Адресат на връчването е лицето до което е отправено съобщението - търговското дружество (чл. 37 ГПК), а връчването се извършва лично или чрез представител. В чл. 46 ал. 2 на ГПК изрично е упомената възможността връчването да се извърши чрез работник или служител, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

Текстът е неясен относно овластяването на съдружниците за обявяване на дружеството в несъстоятелност. Доколкото приемането на „волеизявления“ по очевидни причини не може да се осъществи от всички съдружници едновременно, не е ясно дали

и правото да се иска обявяване в несъстоятелност може също да се упражнява от всеки съдружник поотделно, или текстът има предвид обща молба на съдружниците. Не е ясно и доколко миноритарните съдружници, които трудно биха повлияли при взимане на решения в Общото събрание на дружеството, имат право на подават искания за обявяване на дружеството в несъстоятелност. Допълнителни правомощия от такъв характер трябва да бъдат обвързани със съответстващи им изменения в същия закон, уреждащи отговорността за действия, които увреждат интересите на дружеството.

Текстът е неоправдан и неприемлив, доколкото в законодателството са предвидени санкции, когато не бъде избран управител. Според чл. 155 т. 3 от ТЗ, дружеството може да бъде прекратено по иск на прокурора, когато в продължение на три месеца няма вписан управител.

2. Подкрепяме предложените изменения в чл. 687 ал. 1 ТЗ и в чл. 789 ал. 1 т.2 ТЗ.

VI. По пар. 7 – Закон за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя

1. По чл. 4 ал. 1 т.2

С предложението по чл. 4 ал.1 т.2 от Закона се разширява броя на работниците и служителите, с право на гарантирани вземания, като в тях се включват и тези с прекратени трудови правоотношения 6 месеца, преди вписване в търговския регистър на решението за откриване на производството по несъстоятелност. По принцип не възразяваме срещу увеличаване на възможностите и обхвата на лицата с права за получаване на дължими възнаграждения при несъстоятелност на работодателя. Едновременно с това считаме, че в оценката на въздействие към закона трябва да се съдържат изводи относно очакваното отражение върху изразходване на допълнителни средствата на фонда.

2. Не възразяваме по изменението на чл. 25 от Закона.

VII. Не подкрепяме предложените изменения в § 8 ПЗР, с които се внасят изменения в Закона за обществените поръчки (ЗОП).

Измененията са насочени към ограничаване на правото на участие на работодателите в обществени поръчки. Предложенията са в противоречие с чл. 57 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, в която се съдържат изчерпателно изложени основания за отстраняване на кандидатите. Осуетяването на участия в процедури по ЗОП, намалява възможностите за изплащане на задължения по трудови правоотношения и не кореспондира с целите на законопроекта, посочени в мотивите - да се предостави допълнителна защита на работниците и служителите в случаите на забавени или неизплатени трудови възнаграждения.

С УВАЖЕНИЕ,

Божидар Данев
БОЖИДАР ДАНЕВ

Изпълнителен председател

